

Pēdējoreizi rediģēts 2011.gadā.

Rasma Grīse

Rasma Grīse dzimusi 1922. gada 19. janvārī, Trikātas pagastā, un senčos no tēva puses viņai Jānis Cimze (1814-1881). Uzaugusi Kauguros, izglītojās Kauguru pamatskolā (1929-1935), Valmieras ģimnāzijā (1935-1940), Latvijas universitātē (1940-1947).

Sekoja docētāja darbs Latvijas Valsts universitātē (1947-1951), Rīgas Pedagoģiskajā institūtā (1951-1958), vadīdama valodnieciskus kursus. Institūtā beigusi arī aspirantūru un 1958. gada maijā R. Grīse ieguvusi filoloģijas zinātņu kandidāta grādu, aizstāvot disertāciju „17. gs. gramatikas kā latviešu valodas vēstures avots”. Turpmāk viņa strādājusi Zinātņu akadēmijas Valodas un literatūras institūtā (1958-1967), kopš 1962. gada kā vecākā zinātniskā līdzstrādniece. Esot nerimtīgai cīnītājai par Endzelīna ortogrāfiju latviešu valodā, tādēļ nevarot gūt izglītībai atbilstošu darbu un sastopoties ar viņas veikuma plaģiējumu, R. Grīse spiesta strādāt Rīgas 1. slimnīcā un poliklīnikā par sanitāri (1968-71). No 1971. līdz 1981. gadam viņa Rīgas Medicīnas institūtā ir latīņu valodas docētāja, bet pēc pensionēšanās līdz 1999. gadam ZA medicīnas terminoloģijas apakškomisijā.

Referējusi starptautiskās konferencēs Viļņā un Rīgā, Ņujorkā latviešu valodai veltītā konferencē, Latviešu centrā Toronto u.c. Ap 300 publikāciju.

Dr. philol. grāds (1993), LKF Spīdolas stipendija (1994), ceturtās šķiras Trīszvaigžņu ordenis (1996).